Szentes, XXVII. évfolyam. 39. szám. 1897. Szerda, márczius 31.

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kurczaparti-utcza 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát valamint nyilt-teri közleményeket kiadó-hivatalunk méret szerint olcsón számit.

Egyes példányok kaphatók: nyomdánkban, Stark N. és Szigethy Z. könyvkereskedésben számonként 5 krért.

Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hétenként háromszor: vasárnap, szerdán és pénteken a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős: SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető: a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A szentesi Kossuth-politika.

Ez egy specziális helyi politika, mely össze-vissza vedlett, alakitott és bogozott karakterénél fogva Vadnay főispánban leli meg mesterét, a ki apolitikai utak tanulmányozásában egyik elsőrendű tekintély Magyarországon. E specziális politika czélja az, hogy Kossuth-czége alatt kell a szentesi függetlenségi párt ellen tömöriteni minden bizonytalan politikai elemet. Igy talán lehetséges idők multával, ha az Isten Vadnay Andrást Csongrádvármegyében sokáig élteti, megbuktatni Sima Ferenczet és pártját.

Megbuktatni Sima Ferenczet. Megbuktatni mindenáron, mindenképpen s akkor aztán van remény: megtörni, széjjel verni a szentesi hatalmas függetlenségi pártot.

Azt mondja a biblia, hogy: „Megverem a pásztort, — s elszéled a nyáj." Igy gondolkoznak a pákuliczok is: megbuktatjuk Sima Ferenczet s elszéled a párt.

Nem helytelen számitás ez s minden azon fordul meg, hogy megbirják-e Simát buktatni ellenségei? Mi azt hisszük, hogy nem. Ők azt mondják, hogy igen. S ezen reményben megfeszitenek minden hurt, megmozditanak minden követ, dolgoznak éjjel-nappal, s nem riadnak vissza a legbecstelenebb fegyverektől sem.

Jellemző ez a veszett politikai harcz, ugy a Kossuth, mint a kormánypártra.

Kossuthék ország-világ előtt hirdetik, hogy ők nem dolgoznak egy kezre a kormánypárttal. Ők a függetlenségi zászló alatt tiszta becsületes politikát követnek. S ime eljönnek Szentesre, ahol van egy hatalmas függetlenségi párt, melynek lapja és politikai körei vannak. Huszonöt év óta áll fenn ez a párt, soha nem hajtotta meg a zászlót a kormánypolitikája előtt. Diadalra juttatta, győzelemre vitte a függetlenségi eszméket mindenha. S nem elégedett meg azzal, hogy itthon saját tűzhelyénél győzzön, de kiterjesztette politikai tevékenységét az egész vármegyére s ha Kossuthék nem pakliznak itt is és ott is, s a hatalmi visszaélés egész erővel támogatására nem lesz a kormánypártnak, akkor Csongrádvármegye minden kerületében az ellenzéki zászló nyert volna ujra diadalt az általános országos képviselő választásnál. Azonban az ugynevezett szentesi Kossuth-pártnak ez a hatalmas politikai misszió nem imponál, mert azt a tábort, mely itt a Kossuth-zászló czégére alatt gyült össze, nem az elvek tisztasága, nem az eszmékhez való ragaszkodás ellenálhatlan ereje hajtja a harczba, hanem az a féktelen gyülölet, s e gyülöletből eredő, esze-veszett törekvés, hogy miképen lehessen a semmiféle bűnt, semmiféle gazságot, semmiféle visszaélést és hatalmi féktelenkedést nemtűrő Sima Ferenczet az utból eltávolitani. Ez a szentesi Kossuth-párt erélye, s éppen azért hajtja Vadnay András a kormánypártot a Kossuth párt táborába. A legközelebbi orsz. képviselő választáskor láttuk, hogy a legvadabb pecsovicsok megtagadva politikai istenüket, leszavaztak a Kossuth-párt jelöltjére. Miért? Hogy Sima Ferenczet megbuktathassák. Csufos kudarczot vallottak. Most szövetségre lép a bizonyisten negyyennyolczasokkal a Vadnay András által fönntartott Polgári kör publikuma s a mint halljuk, csatlakozni fog hozzá a megyei gazdasági egyesület, a megyei tisztviselők egy része s ugy alakitanak egy nagy Kossuth-kört a kis Kossuth Ferencz dicsőségére és a kormánypárt hasznára, s azután ilyen szövetség mellett, melyhez a kormány kasszája támogatásával is hozzá járul, két helybeli intézet politikai támogatásával kiszoritják a szentesi 48-as népkört az ősi fészkéből. Ezzel azt hiszik, hogy elő van készitve a szentesi függetlenségi párt bukása. Szegény jámbor emberek és oktalanul szerencsétlen politikusok. Hát miként lehetne egy hatalmas pártot megbuktatni azzal, hogy ezután klubb helyiségét nem a kispiaczi Halász Szabó-féle házban, hanem Jupi-kik Mihálynál fogja tartani. Hiszen ha a szentesi függetlenségi pártnak semmiféle klubbhelyisége nem volna is, akkor is uralkodik és dönt Szentesen föltétlenül, mert ezt a pártot nem személyes rokon-, vagy ellenszenv, hanem egy nagy politikai eszme, hazánk függetlenségének kivivására való törekvés tartja össze, és vezeti rendithetlen akcziójában. S ennek a pártnak elég egy kiáltó szó, hogy baj van, harczra készen legyen mindenki — tömör falankszként vonul fel küzdelemre a pártnak ezre és ezre.

Hallatlan nevetséges tehát az az egyrészről politikailag erkölcstelen szövetség, melyre itt az előtt elvileg soha semmiben egyet nem értett emberek táborba kelnek s fogukat csikorgatva harczi utra indulnak, hogy most már kibéreltük a régi 48-as körnek a helyiségét, tehát mienk a győzelem.

Valóban a politikai erkölcsnek szinte szédületes sülyedését jelenti ez a Kossuth és kormánypárti szövetkezés. Szégyen és gyalázat mind a kettőre. A szentesi függetlenségi pártnak azonban ez a politikai czédaság nem hogy ártana hanem — használ, mert ahogy a párt értesült arról, hogy az általa 12 év óta bérelt s két helybeli pénzintézet igazgatójával ujra kialkudott helyiséget a két intézet a Kossuth-czégér alatt alakult politikai mistifikáczió számára játszotta át, rögtön elhatározta, hogy alkalmas helyen egy értékes házat veszi és ott üti fel állandó és örök sátorát a szentesi 48-as párt.

A Kossuth név alatt üzött ezen politikai czédaságnak tehát mégis meg lesz a maga haszna, mert a függetlenségi eszméknek egy állandó tanyát fog szerezni nemcsak a lelkekben — a mi eddig is meg volt — de egy alkalmas helyiségben is, ahol szorosan és állandóan tömörülni fog a szentesi népnek azon tábora, mely az elvhez való változatlan ragaszkodás czimén volt eddig is és lesz mindenha hive azon nagy politikai törekvésnek, hogy a magyar nemzet és Magyarország legyen Ausztriával szemben örökre szabad és független.

Városi közgyülés.

1897. márczius 29.

A ragyogó márczius nap szétszórta aranyszinben játszó sugarait, langyos illat leng, uj élet pezsdül a rügyekben. A Széchenyi ligetre tavaszi pompát varázsol a verőfényes kikelet éltető ereje, az ember szinte kéjjel szürcsöli az üde, friss, erős levegőt.

Ez a tavaszi hangulat szállta meg a városatyákat, kik bevitték ezen hangulatot a közgyülési terembe is. Belopódzott a derűs napsugár, a rideg terem fázós komorságát vidám hangulat enyhitette, — élénk, de azért nyugodt tónusban igazitották a képviselők a közügyeket. És igaz örömmel jegyezzük fel a képviselőtestület hangulatának ezt az előnyös változását, s reménykedve hisszük, hogy a közügyek intézésénél rövid idő óta tapasztalható szép egyetértés nemcsak futó vendég lesz a mi közgyüléseink termében.

A közgyülés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Dr. Lakos Imre polgármester a közgyülést megnyitván, bemutatja Marsovszky Ferencz városi irnoknak a tárgysorozat megállapitása után benyujtott, hat heti szabadságidő engedélyezése iránti kérvényét, mit a közgyülés a napirend utánra tűzött ki tárgyalásra.

A közgyülés első és legfontosabb tárgyát képezte a városi szálloda épitési bizottságának a szállodára beérkezett, a magyar mérnök és épitész egylet biráló bizottsága által szabályszerűleg elbirált pályaművek dijazása, — valamint az épitkezés iránti további sürgős intézkedések elrendelése tárgyában tett javaslata.

Ezen javaslatában elmondja a bizottság, hogy a mérnök és épitész egylet birálói ugy az épitési költség, mint az épület szervezete, külső diszénél fogva az első dijra, valamint a kivitelre nézve is a „Magyar Szellem" jeligéjű pályaművet találták legérdemesebbnek, mint a mely pályatervben részint az impozáns homlokzat a keleties formák és festői érdekes falmegosztás folytán meglepően tetszetős külsővel bir, — részint egyéb tekintetekben is a pályatervek között a legczélszerűbb beosztásu. A „Magyar Szellem" jeligés pályamű épitési költsége a tervező számitásai szerint 148.856 frtra rug, — a mérnök és épitész egylet biráló bizottsága pedig 165.000 frtból véli felépithetőnek ezen tervezet szerint a szállodát. Az épitési bizottság pedig abban a nézetben van, hogy a vállalatba adás alkalmával a verseny folytán az épitési költség jelentékenyen le fog nyomatni; s reméli, hogy az épités czéljaira előirányzott 160.000 frt keretén belül az épitkezés keresztülvihető lesz.

A bizottság azonban e terv szerinti épitkezésnél is javasol bizonyos módositásokat, melyek keresztülvitetők a nélkül, hogy maga a terv nagyobb mérvü változtatásokat szenvedne. Jelentősebb ily változás különösen az, hogy a szinpad a nagyterem egész szélességében kibővitendő s hogy a karzatokhoz egy külön lépcső állitandó be, mert a tervezet szerint a karzat lépcsője közös a páholyokhoz vezető lépcsővel. Javasolja továbbá az épitési bizottság a központi fütési rendszer behozatalát, indokolva ezt azzal, hogy a központi fütésnek berendezése a tágas helyiségekhez használandó nagyobb méretü kályhák beszerzési áránál alig valamivel többe kerülne.

A kivitelt a bizottság akként kontemplálja, hogy az épület Kossuth-utczai szárnya még a folyó évben fedél alá helyeztessék, ugy, hogy a jövő tavaszon a vendéglős ezen épületrészt már elfoglalhassa, addig azonban a mostani nagyterem, ebédlő és konyha a sörözővel vendéglői czélokra fenntartassék. Az 1898. év elején pedig az uri-utczai front kiépitése veendő munkába, ugy, hogy az 1898. év őszén az egész épitkezés teljes befejezést nyerjen.

Jelentésének további részében véleményezi a bizottság, hogy az épitkezés müvezetésére és a részlettervek kidolgozására a pályanyertes mű szerzője hivassék fel, mert csak ugy látja biztositottnak, hogy ezen magas művészi szinvonalon álló pályamű a felépitésnél a művész felfogása szerint érvenyesül, ha maga a tervező vezeti az épitkezést. Végül kéri, hogy a mérnök és épitész egyletnek a városi képviselőtestület a birálatért jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon s 200 frt törzs befizetéssel lépjen be ezen egylet alapitó tagjainak sorába.

Az épitési bizottság ezen alapos körültekintéssel kidolgozott javaslatának felolvasása után Novobáczky Győző gazdasági tanácsnok jelentette be, hogy egy pályázó a biráló bizottság határozata ellen a tanácshoz előterjesztéssel élt. Ezen előterjesztést azonban a közgyülés nem vette figyelembe, hanem teljes egészében csatlakozott a biráló bizottság véleményéhez.

Az épitészi bizottság javaslatát a közgyülés minden pontjában vita nélkül elfogadta. Felbontották a jeligés leveleket, miből kitünt, hogy az első, 1000 frtos pályadijjal kitüntetett „Magyar Szellem" jeligéjü terv tervezője Komor Marczell, — a második 500 frttal dijazott „Praktikus" jeligével ellátott pályamű szerzője pedig Feledi József. A biráló bizottság által dicséretesnek talált „Uj-Ezerév" jeligés pályaművet Gábori József nyujtotta be.

A javaslathoz képest kimondotta a közgyülés, hogy Komor Marczell müépitészt a müvezetés, és a détail — tervek elkészitése feletti tárgyalásra meghivja, a feltételek megbeszélésére a polgármestert, a gazdasági tanácsnokot és Biró Elek társ. főmérnök, képviselőtestületi tagot küldvén ki.

Egy kis vita keletkezett a vállalatba adás módjára nézve. Cicatriczis Lajos dr. ugyanis alternativ, t. i. az egész épitkezésre és részlet — épitkezésre véleményezné a vállalatot kiadni, — mivel szemben Sima Ferencz azon indokból, hogy, ha a vállalat apró-részrekre osztatik az az épités egyenletességének hátrányára szolgál: egy embernek a kezébe óhajtja az egész épitést letenni, azon határozatt kiótéssel azonban, hogy a Szentesen beszerezhető anyagokat Szentesen tartozik bevásárolni amenyiben a szentesi ipar a versenyt kiálija.

Novobáczky Győző szintén nem barátja a vállalatba-adás aprórészekre való elosztásának, de czélszerűnek tartaná, hogy a vállalatba adásnál három tömunkarész megkülönböztessék, nevezetesen, a kőmives, ács és asztalos-munka; azontul pedig irassék ki együttes ajánlatra is a pályázat.

A közgyülés ez értelmében hozta meg határozatát, annak kijelentésével, hogy a pályázati hirdetmény, sürgősen teendő közé, az épités pedig — amint a körülmények engedik — nyomban megkezdendő.

Bejelenti ezután a polgármester, miszerint a helyettes közpénztárnokká választott Gálfi Sándort ezen hivatalába be helyezte, mely alkalommal a közpénztárt megvizsgálván azt teljesen rendben levőnek találta. A Gálfi Sándor helyettesitése folytán üresedésbe jött adópénztári ellenőri teendők vitelére ideiglenesen Sipos Lajos segéd számtisztet helyettesitette.

Bejelentvén a helyettes ellenőri állásra nála jelentkezők neveit, a közgyülés helyettes adópénztári ellenőrré Sipos Lajos segédadótisztet, ennek helyébe helyettes segéd adótisztté Varga Imre földmives iskolát végzett szentesi lakost egyhangulag választotta meg.

A legutóbb tartott közgyülésen Varga Beniámin, városi képviselő az iránt intézett interpellácziót a polgármesterhez, hogy vajjon ki adott engedélyt Albertényi Antalnak arra, hogy ő a háza alsóvégén a város tulajdonát képező Kurcza medert a város földjéből feltöltesse s ott gyümölcsös kertet rendezzen be? A polgármester akkor, — a dolgok ismeretének akkori stadiumában — akként nyilatkozott, hogy Albertényi Antalnak a tanács engedte meg, hogy partbiztositás czéljából beltelke nyugati részét, — mintegy 650 köbméter föld kiemelésével — feltölthesse. Arrói azonban, hogy Albertényi Antal gyümölgyös kertet létesitett volna partbiztositás örve alatt, sem magán, sem hivatalos tudomása nincsen, mindenesetre azonban helyszini szemlét tart s annak eredményéhez képest fogja érdemi válaszát megadni.

Ezen igért válaszát most adta meg a polgármester. Meglepő dolgokat tudtunk abból meg. Megtudtuk, hogy Albertényi Antal a részére engedélyezett partbiztositási földmunkákból, mindezideig egy kapavágást sem tett, hanem e helyett az épülete lábazatának megerősitésére kijelölt területen kivül — mintegy 526 nsz. öl területet — a kurcza tulsó oldaláról feltöltetett, s azt gyümölcs fákkal beültetve, gyümölcsös kertté alakitotta át.

A helyszini szemle megtartásán kivül a polgármester megtette a további lépéseket is, utasitotta ugyanis Dr. Ecseri Lajos tiszti ügyészt, hogy Albertényi Antal ellen a kérdéses jogtalan foglalás miatt haladéktalanul inditsa meg a sommás visszahelyezési keresetet, másrészről pedig felhivta Abaffy Zsigmond városi mérnököt, hogy a kurcza-medret mérje fel s a Kurcza telekkönyvezése iránt sürgős előterjesztést tegyen.

A polgármester ezen válaszát aztán a közgyülés elismeréssel egyhangulag vette tudomásul.

Szintén egy mult közgyülésen történt interpellacziót folytán került szőnyegre Pollák Herman tyukpiaczi vendéglős keritkezési ügye. Pollák ugyanis bejelentés és engedély nélkül diszes keritést hnzott a kávéháza előtt kiaszfaltozott területe körül s az engedélyezés iránti kérvényét csak az interpellaczio megtörténte után nyujtotta be a tanácshoz. — A polgármester ez ügyben is helyszini szemlét tartott, melynek eredményéhez képest a tanács határozata alapján javasolta a közgyülésnek, hogy a keritkezés — mint amely forgalmi akadályul legkevésbbé sem szolgál, sőt a tyukpiacz környékét még disziti, — hagyassék jóvá.

Kátai Pál János nem akar preczedenst alkotni, hogy a háza előtti területet valaki elkerithesse. — A széles aszfaltozás különben már maga is forgalmi akadályul szolgál s ő nemcsak hogy a keritkezést jóvá nem hagyja, hanem még a rendes járda-szélességen tuleső aszfaltozást is fölszedetné. — Hasonló értelemben szólalt fel Bálint József, mire a közgyülés a tanács harázozatának megváltoztatásával a kérdéses kerités felállitását nem engedélyezi.

Miután még a közpénztárban felszaporodott munkák végzésére ideiglenes dijnok alkalmazása határoztatott ol, — s Marsovszky Ferencz városi irnoknak háromheti szabadságidő engedélyeztetett: a közgyülés véget ért.

Országgyülés.

A hétfői ülés Morzsányi-bejelentéssel kezdődött. Berzeviczy Albert ült az elnöki székbe és a következő bejelentést tette:

— Bemutatom a Háznak Morzsányi Károly dr. levelét, a melylyel Budapest székesfőváros VII. kerületében folyó hó 22-én nyert megbizó levelét benyujtotta és egyszersmind kijelenti, hogy arról lemond.

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Irok-e még tárczaczikkeket?

Szathmáry Ede prókátor urral volt tegnap némi kis dolgom és mert az utóbbi napokban egy pár kis tárczácskát irtam a Szentesi Lapba, azon kegyes kérdést intézte hozzám, hogy: „hát ön irja-e még a tárczaczikkeket"?

A tisztelt ügyvéd ur beteges, ideges szerencsétlen kedély hangulatu ember lévén, nem akartam zavart kedély állapotát fokozni s mert saját házánál is voltam, ahol ma még ő az ur, nem felelhettem a kérdésére, de felelek itten a vonal alatt és azt mondom az igen tisztelt prókátor urnak hogy: igen is ügyvéd ur — már nem tudom meddig titulálhatom igy — még irom a tárczákat. Irom Önről, mert Ön a legalkalmasabb médium, a legjobb tárcza anyag a világon. Ha soha tárczát nem irtam volna, s ezen irodalmi zsánerhoz nem volna bennem semmi invenczió, ha Önt látom, ha tudom, hogy Önről a glacée keztyüs gavalléról mit irtak a Szentesi Lapban az utóbbi napokban s Ön erre azzal válaszol hogy én folytatom-e a tárczairást — hát igen: folytatom és miután Ön kivánta, hogy irjak, miért keressek más anyagot, miért kelljen nekem a mindennapi élet körén kivül álló más tárgy vagy ideáról elmélkednem, mint Önről tisztelt prókátor ur.

Hát nem volt a Szentesi Lapnak se főszerkesztője, se helyettes szerkesztője itthon s én beloptam egy pár tárczát a lap hasábjaira. Már jól volt-e megirva, vagy nem, de a tárgy érdekes lehetett, mert az Ön figyelmét is felköltötte tisztelt doktor . . . pardon . . . prókátor ur. Ergó tudok jól irni vagy nem, — az az egy bizonyos, hogy a tárgy az érdekes és az a fő! Ez a fő mindenek fölött különösen Ön előtt, ha Ön megtudja, hogy épen Önről szól az énekem.

Nos tisztelt ur önnek van egy fia Szentesen neve: Ernő. S ön azt táviratozta erről az urról, hogy ő Szentesen földbirtokos. Földbirtokos? Szentesen? Szathmári Ernő? . . . Ugyan kérem kedves ur nem olyan birtokos-e ez az ember mint, hogy hamiskodás nélkül szóljak a milyen jogvégzett ön tisztelt uram, kedves prókátor ur

Tárczám ezuttal rövid, de tárgya tartalmas s a mi a fő önnel szemben követelő. Kérdés itt minden. S a felet, ha jó, ha igaz, ha becsületes, akkor ön tiszteletre, ellenfelei pedig megvetésre méltók.

Ugyan kedves ur, mondja meg ön, hogy miféle birtokai vannak az ön Ernő fiának Szentesen? Ingó? vagy ingatlan? Egy birtokát ismerek, de ő nagyon ingó helyzetben van az ingósággal szemben. S aztán mi a fő, a mi lényeges s a mi ma napirenden levő égető kérdés: mondja meg tisztelt ügyvéd ur akinek prókátorságát sokan siratják Szentesen, hol és merre kezd ön elégtételt Sima Ferenczczel szemben aki önről azt hirdeti, hogy ön nem jogász, hanem kötéltánczos volt.

Igaz, hogy Sima Ferenczczel szemben Szentesen, Vásárhelyen és Debreczenben többen azt állitják, hogy ön kötéltánczos nem volt soha. három évig egy czirkuszban hányt bukfenczeket. De ez uram semmi. Mindez hasztalan beszéd. S ön aki olajjal festett fekete házban lakik végleg ilyennel kompromittálni nem lehet csak egygyel lehetne s ez az, ha ön csakugyan hamis bizonyiváry alapján tett volna ügyvédi vizsgát. (Hiszi a piczi. Szerk.)

Hát tisztelt prókátor ur, én fiatal gyerek-ember vagyok, csak erőszakolom a dolgot, föltolom magam tárczairónak, pedig belátom, hogy nem értek hozzá s legfőképen érzem az ön gunyos kérdése nyomán, hogy „irok-e még tárczát", hát jól van uram a vonal alatt ez lesz utolsó szavam, ha ön, a gavallér, az erkölcsbiró a begombolt gunyos férfiu egyszer az életben kigombolkozik s minden guny nélkül őszintén, gavallérosan előáll s kivágja, hogy: uraim, komisz rongy ember mindenki, a ki rolam azt állitja, hogy én nem végeztem jogot: „tessék, ime itt van, szemébe vágom a világnak végbizonyitványomat.

* * *

— — — — — — —

Ha én ezt a kis bizonyitványt eredetben megláthatom valaha, megeskűszöm tisztelt prókátor ur, hogy tárczát nem irok soha, de még ezt nem látom, addig irok tárczákat.

Pásztor János.

— Nagyon helyesen! — mondta rá az egész Ház.

— Bemutatom a Háznak — folytatta az elnök — Biedermann Rezső Somogyvármegye Szigetvár kerület képviselőjének levelét, a melyben mandátumát leteszi.

— Jól megy, csak tovább! örvendezett Rátkay László a kormánypárti lemondások hallatára.

Ezzel kapcsolatosan bemutatta az elnök a Biedermann mandátuma ellen kérvényezők feliratát, a melyben költségeik megállapitását kérik. A IX. biráló bizottsághoz utasitották.

Napirend előtt Molnár János magyarázta az Eötvös Károly, Polónyi Géza és különösen Tisza István gróf által félreértett szavait.

Az elnök: Ezzel kapcsolatosan nekem is van egy előterjesztésem. A gróf Tisza István képviselő ur szombati beszéde alatt minden közbeszólást nem hallottam. A lapok által figyelmessé téve megnéztem a gyorsirói feljegyzéseket és azt láttam, hogy egy helyen Lepsényi Miklós képviselő ur ezt a szót kiáltotta közbe: Hazugság, Sajnálom, hogy nincs jelen a képviselő ur, mert különben megkérdezném, hogy mondta e ezt vagy nem. Igy azonban a naplószerkesztők és gyorsirók feljegyzése alapján ugy kell tekintenem, hogy a közbeszólás megtörtént és ezért Lepsényi képviselő urat utólagosan rendreutasitom.

— Helyes, helyes! zugta a jobboldal.

Következett a napirend, a melyhez elsőnek Kálmán Károly a zengő szavu zsoltárforditó szólott, ugyanaz, a ki első szereplése alkalmából három órás beszéddel ijesztett rá a házra. Előbb Nagy Mihálynak tartott magas röptü prédikációt a szemétdombról. A mit Nagy mondott, azt vissza-, elés rendreutasitja. (Derültség.) Aztán azt ajánlotta a kormánypárti mamelukoknak, hogy énekeljék a Bánffy dicsőitésére a 103-ik zsoltárt.

— Halljuk, halljuk a zsoltárt! kivánták minden oldalról.

— Jobb volna, ha ezt a tuloldalról hallanók, kérette magát egy kissé — de azután engedett az unszolásnak, mondván: szivesen. És belekezdett a 103-ik zsoltárba, a mint következik:

„Áldd az urat, a te uradat, a te Istenedet; áldd a kormányt és mondd neki: Uram, nagy ur, te végtelen, kitárod az egek sátoros napjait, fejeden azonban egy sötét nagy felleg; szállsz és repülsz orkánok szárnyain stb."

„És énekelnek ők hosszan és sokat és azt mondja egyik és másik, az ékes dalnokok: Uram, nagy ur, te önmagadtól legtökéletesebb szuverén, mindennek legfőbb ura, a te müveid mi szépek és nagyok! Minden a te bölcs szellemed és jóságod magasztalja; a föld, a hegy, a vizek s tömérdek lényeik, a kicsiny s a nagy, mind de mind a te jóságodat éneklik, óh, jó gondviselés, te a népeknek, hü állatjaidnak pázsittal szolgálsz; szoárékat csinálsz a föld barázdáiból. Az erdőnek fát nevelsz, ott fészkel, ott tanyáz a gerle a gólya, a héja, a gida, a nyul" (Pap Gézára mutat, Nagy derültség.)

„Te hozzád szoktak kesergeni, hogy étket adj nekik; te hozzád esedeznek mind, mind és te annak idején szórsz és ők gyüjtenek, kitárod karjaid és letelnek mindenek."

„Daloljatok hát tovább ennek a nagy urnak; ne üljetek ott száraz ágon hallgató ajakkal; daloljatok a ti uratoknak, Isteneteknek, mert abban a dalban üdv van. Ti az üdvnek Istenét zengitek dalaitokban."

Majd azzal fejezi be:

„Hogy vesszenek ki már az istentelenek, és ilyen idegen Isteneket imádók többé ne legyenek, legalább itt a magyar hazában ne legyenek."

Viharos derültség fogadta a sikerült zsoltárt, a melynek befejeztével folytatta beszédét. Kérdi a miniszterelnököt, hogy nem ismer-e olyan képviselőt, a ki az Adria-társaság igazgatóságában ül?

Rosenberg Gyula: Hát mi köze hozzá, ha ott is ül?

Kálmán Károly: A törvényhez mindenkinek köze van. És a ki törvényszegő, az áruló, mondta Kossuth Lajos, a ki pedig áruló, azt el kell fogni és becsukni.

— Szegény Podmaniczky! — kiáltotta valaki jobbról.

Kálmán Károly: De folytatom. Ha ismer ilyen képviselőt, sugja meg neki azt a magyar közmondást, a mely igy hangzik:

Rosenberg: Hogy bolond lyukból bolond szél fuj. (Nagy derültség.)

Kálmán: Az igazi keresztény közmondás az: hogy ne dobálozzon az kövekkel, a ki maga is üvegtető alatt van. Különben ezekkel a közbeszólásokkal csak azt érik el, hogy tovább fog tartani és nem három óráig tartom itt Rosenberg képviselő urat, hanem életkorának végső határáig. (Viharos derültség.)

Ezután arról beszélt leirhatlan pátoszszal, hogy ő és a néppárt a keresztény Magyarország. Zászlóiára ez a párt csak egy szót irt, a mitől tulnan irtóznak, ez a szó: revizió; annyit jelent: megnézni.

Féltizenkettőkor egy gyermek lapról kezdett beszélni és aránylag rövid idő alatt, tizenkettőre be is fejezte a mondókáját erről. Ekkor a prófétákról általában és különösen a hamis prófétákról szólott: Wlassicsról és Bánffyról, a kikre Plató nyelvén akar czitálni.

— Inkább héberül! — kiáltotta egy hang.

— Héberül? Hát jó. De még sem. Héberül majd inkább a Csáky ur fejére olvasom a bünét. Most Plátóval mondom.

Láng Lajos, a ki Berzeviczit az elnöki székben felváltotta, nem engedte czitálni görögül, hanem sajátságos felfogásnak akart érvényt szerezni.

— Kérem a képviselő urat — szólt — hogy csak magyarul beszéljen.

— Szabad czitálni. Micsoda dolog ez? zugta a baloldal.

Kálmán: Szabad czitálni? Nem tudom kérem elnök ur? Különben elmondom magyarul.

— Görögül, héberül! kiáltották jobbról és balról.

Kálmán: Hát elnök ur, görögül kivánják. Mondhatom görögül?

Az elnök: Tessék komolyan venni, a mit az elnöki székből mondok.

— De ha nem lehet komolyan venni, — kiáltotta Meszlényi Pál és többen a baloldalról.

Kálmán. Hát jól van, most nem czitálok, hanem jövendölök. És ujabb feióra hosszat jövendölt és ugy fejezte be a profeciát, Bánffyhoz szólván: Gonosz szózat hiv szegény fiam, térj magadba.

Egy órakor váratlan fordulattal fejezte be beszédét.

— Tehát — ugymond — vesszen a provizió és éljen a revizió. Éljen a keresztény Magyarország. Térjen meg, vagy vesszen meg mielőbb ez a kormány. (Taps a jobboldalon.)

Szünet után Tisza István gróf személyes kérdésben, mint az Adria társaság egyik igazgatója tiltakozott Kálmán Károly gyanusitása ellen és azt ajánlja neki, hogy ha inkompatibilitást lát valahol, akkor tegyen arról az elnöknek jelentést. Egyuttal, mert szóba került, kijelenti, hogy közgazdasági tevékenységével, mire örömmel gondol mindig a közérdeknek akar szolgálatot tenni, a saját emberiségéből és fáradságából éri el az eredményt mindenben. Ha pedig valaki azt állitja, hogy ő képviselőségét saját érdekei czéljából kihasználja, az a legvakmerőbb rágalom. (Helyeslés a jobboldalon.)

Kálmán Károly enged a gróf Tisza István felhivásának és bejelent három összeférhetlenségi esetet, ugymint: a Hieronymi Károlyét, Enyedi Lukácsét és gróf Tisza Istvánét.

A bejelentésben az a legnagyobb szatira, hogy az épen az elnöklő Láng Lajoshoz történt és ő jelentette ki, hogy azt az összeférhetetlenségi bizottsághoz utasitja.

Helyi és vegyes hirek.

— **A szentesi ref. egyház** tegnap tárgyalta az egyházmegyei fegyelmi biróság elnökségének Sima Ferencz főgondnoknak főgondnoki állásáról való lemondását. Az egyháztanács mély csendben hallgatta meg a felfüggesztő határszámot és a lemondó nyilatkozatot s mig a fegyelmi határozatot tudomásul vette, a lemondással szemben Gerőcz Lajos lelkész elnök inditványára az egyház tanács jegyzőkönyberendelte iktatni Sima Ferencz főgondnoknak az egyház anyagi és erkölcsi állapota fejlentése érdekében kifejtett korszakot alkotó érdemeit.

— **Egyharmad fizetés.** A szentesi ref. egyház főgondnokának harmicz darab arany évi tisztelet dija van. A szentesi 48-as körben Sima Ferencz jelenlétében vasárnap délutan élénk diskusszió tárgyát képezte a főgondnok felfüggesztésének lustoriája. A párt tagjai jól mulattak azon, hogy végre a pártnak nem csak alvezérei lehet felfüggesztve és elmozditva állásukból, hanem a vezér is, — s a mulatságos diskusszió közben egy szerre falrengető kaczaj tört ki egyik városi tisztviselőnek azon fölséges megjegyzésére, hogy: jól van ez a felfüggesztés, mert egyszer már a párt vezérének is megkell ismerni, hogy miképen lehet az embernek ½-os tisztifizetéséből megélni.

— **Becsület-ügy rendezés.** Érdekes dolog, amiről manapság a Szathmáry-familia külön költségén kiadott sajtó produktumokból értesülünk, hogy Szathmáry Ede eképpen, a Fiió-famili amaképen, a Szathmáry Ernő pedig legkiválóképpen ilyen és amolyan bünfenyitő följelentést tettek Sima Ferencz ellen. Sima Ferencz ezen sajtó közleményekkel szemben igen sajátságos kedélyü ember, nem olvassa ezeket a közleményeket és csak ugy barátjai utján értesül róla, s mikor Szathmáry Ede ugynevezett bünfenyitő feljelentéséről beszéltek neki, erre egyszerüen azt válaszolta, hogy kérdezzétek meg Szathmáry Edét, hogy hamisitotta-e a végbizonyitványát vagy nem? Ha azt mondja, hogy nem hamisitott, akkor egyszerüen komisz embernek tartom, ha pedig beismeri, hogy ő közönséges okmányhamisitó, akkor hallgasson és ingyen Filóné uzsora pöreinek zugprókátora, más sorsot nem ajánlhatok neki. Már most mi azt kérdezzük Szathmáry Ede urtól, a minden erkölcs birójától, Vadnay és Burg ur első rendű barátjától, hogy mit szól mindezekhez, de egy komoly kérdést intézünk gróf Károlyi Tiborhoz a gavallér urhoz, hogy ő mint társulati elnök ülhet-e egy széket egy okmányhamisitó ügyvéddel. Erre kérünk feleletet.

— **„Magyar szellem".** Sajátságos dolog, hogy ez a szellem soha nem csalja meg Sima Ferencz ösztöneit. Ilyen czimü jeliige alatt nyerte ugyanis el az első pályadijat azon épitész mérnök ki a sok közül a szentesi nagy vendéglő épitésének tervelésinél pályázott. Mikor ugyanis a szentesi nagy vendéglőre beérkezett 15 pálya terv és ezek Novobáczky Győző tanácsnok által a városi tanács termeiben kilettek állitva, és Sima Ferencz ezeket egy pesti barátja kiséretében megtekintette, azonnal megmegmondta Novobáczky Győző tanácsnoknak, hogy az összes pályázók közül az első dijra ugy a belső berendezés mint különösen a külső fejnek magyar miniszteriumai miatt a „Magyar Szellemü" tarthat igényt. Miután ezen tervnek külső prospektusa nagyobb arányokat nem mutatott fel a szemlélőknél senkinél sem keltet különösebb figyelmet. A mérnök épitészeti egylet azonban Sima Ferencznek adott igazat, mert az általa kiválasztott pálya tervnek ajánlotta oda az első pálya dijat.

— **Iskolaszéki ülés** volt a napokban, mely a tanfelügyelő viselt dolgaival foglalkozott. Az érdekes ülésről egyéb közlemények halmaza miatt csak lapunk jövő számában referálunk részletesen.

— **Tergina Gyula tanfelügyelőt** atyai pártfogásába vette a „Közérdek", kategorikus hangon kijelentvén, hogy nincsen igazuk azoknak, akik a közigazgatási bizottság beugratása miatt megtagadják a jóhiszeműséget a tanügyi inspektor urtól; mert ez a jeles férfi csak a tanügy iránti tulbuzgóságból és tudatlanságból követ el baklövéseket. Hát biztosithatjuk a „Közérdek"-et, hogy Tergina Gyula csak a politikai hajszák forszirozásában tulbuzgó. Ami pedig a tudatlansággal való mentegetést illeti, arra csupán annyit jegyzünk meg, hogy egy tanfelügyelőnek az ügykörét érintő dolgokban nem szabad tudatlannak lennie; ha pedig mégis tudatlan, akkor tartsa szem előtt a közmondást, hogy: „Aki nem tud arabusul, az ne beszéljen arabusul."

— **Helyettesitések a városnál.** Mint közgyülési tudósitásunkban is el van mondva, a városi képviselő testület f. hó 29-én tartott közgyülésében a Gálfi Sándor közpénztárnokká történt helyettesitése folytán ideiglenesen megüresedett adópénztári ellenőri állásra Sipos Lajos szegédszámtisztet, ennek helyére pedig ifj. Varga Józsefet helyettesitette.

— **A kiséri ártézi kut** furása befejeztetett. Az átvétel ugyan még nem történt meg, s igy a kut forma szerint még nincs átadva közfogyasztásnak, azonban sokan használják a kitünő vizet, melyre a szó szoros értelmében nagy szüksége volt a kiséri lakosságnak.

— **„Enyim, tied, övé"** czim alatt lapunk mult számában megjelent hirre vonatkozólag Székely Sándor korcsmáros annak a kijelentésére kért föl bennünket, hogy Liba Horváth István és Molnár Ferencz f. hó 11-én az ő korcsmájában nem mulattak, mert mikor oda kerültek, már annyira illuminált állapotban voltak, hogy a vendégek kiszolgálásával foglalkozó Székely Sándorné egy csöpp italt sem adott nekik, hanem kiutasitotta őket a korcsmából. — Készséggel közöljük ezt a helyreigazitást, annál inkább, mert Székely Sándorné eljárása követendő például szolgálhat a többi korcsmárosnak is.

— **A hirdetési rovat köréből.** Bugyi Antal városi jegyző ur a lapunkban megjelent azon hirdetésre vonatkozólag, mely arról szól, hogy az általa Feiler Márton ur házában birt lakást ő adja ki — annak kijelentésére kért föl bennünket, hogy az ő neve tudtán es akaratán kivül került a hirdetésbe, mert a kérdéses lakás bérbeadására — ugymond — nem ő, hanem a háztulajdonos: Feiler Márton ur illetékes.

— **Patkányirto talián.** Az épitési bizottság legutolsó értekezlete alkalmával szóba került, hogy hát azzal a rengeteg sok patkánynyal, amelyek a nagyvendéglő odviban élik gyöngyéletüket, mi lesz a lebontáskor? Mert azt aligha köszönnék meg a szomszédok, ha hozzájuk átkvártélyoznak őket. Ezzel a kérdéssel a bizottság egész komolyan foglalkozott s Novobáczky tanácsnokot bizta meg, hogy gondoskodjék valami uton-módon a patkányhad kiirtásáról. A

A gazdászati tanácsnoknak a véletlen jött segitségére ebben a nagy kérdésben. Tegnap jelentkezett nála egy olasz, akinek miniszteri engedélye van a patkányirtásra, szóval patentirozott patkányesztő. Titkos módszere — bármily hihetetlen is — abban áll, hogy fütytyszóval előcsalja a patkányokat, megeteti egy általa kotyvasztott főzettel, amitől azok mind elpusztulnak. A nagyvendéglőben már tegnap este megkezdte a kurát s igazán bámul az ember, ha látja, mint sorakoznak fütytyére a patkányok. A tanárnak egész kötetre menő elismerő irása van, amelyek hitelességéhez kétség sem férhet.

— **A vásárhelyi méregkeverők** pörének tárgyalása megakadt, mert a tárgyalást vezető Muskó Sándor törvényszéki elnök sulyosan megbetegedett. A vádlottakat már hétfőn reggel vissza is szállitották a szegedi törvényszéki vizsgálati fogházba. Ha az elnök hamarosan föl nem épül, akkor helyettesitésről kell gondoskodni; ebben az esetben azonban az egész tárgyalást ujra kell kezdeni. Az elnök felgyógyulásához pedig nem sok reménységet fűznek az orvosok.

— **Előléptetés.** Ónodi Szabó Károly városi árvaszéki ülnök fia, ifju Ónodi Szabó Károly tapolczai járásbirósághoz albirónak neveztetett ki.

— **Templom tolvaj Vásárhelyen.** Körmendi István fiatal suhancz segédje volt a vásárhelyi róm. kath. harangozónak, segiteni szokott neki a harangozásnál. Körmendi Pista gondol egy merészet és a mult kedden délután elbujva a padok alá, becsukatta magát a róm. kath. templomba. Mikor egyedül maradt, feltörte az egyik pörsölyt s kilopott belőle, mintegy 7 forint apró pénzt. Mikor a pénz zsebében volt, felment a toronyba, ahol jól ismerte a járást s egyik harangról leoldva a kötelet, a nyaka köré fűzte, s a villámháritón leereszkedett a tetőzetre, majd ott rajta az alsó fedélzet csatornájáig s azon végig a földre. És mert nem történt a nyaktörő utjában semmi baja, hát másnap ismét becsukatta magát a templomba, s akkor egy másik pörsölyből vitt el 2 frtot és egynehány krt. A tolvajlást a harangozó vette észre a hiányzó kötélről s gyanuja rögtön Körmendi Pistára irányult, akit a rendőrség befogott s aki nyomban be is ismerte a tolvajlást.

— **Megmérgezett család.** Tóba torontálmegyei községben Kazlik Pál od való gazda kéntartalmu szerekkel gyógyitotta lovainak bőrbetegségét s mikor e bőrbetegség családja tagjaira is ráragadt Kazlik gazda azt hitte, hogy ami a lónak használ, az az embernek sem árt, a lókenőcscsel bekente a feleségét meg a három kis gyermekét is. A kenőcstől mind a négyen halálos betegek lettek s a legkisebbik gyermek már meg is halt. A biróság felbonczoltatta a kis halottat s mivel az orvos-rendőri vizsgálat kénmérgezést állapitott meg, az apa ellen vétkes gondatlanságból elkövetett emberölés miatt meginditotta a vizsgálatot. A család többi tagjai még mindig sulyos betegek.

— **A könyelmü fiu.** Velasech György pécsi vendéglősnek sok baja volt a fiával. Könnyelmü volt az, akár Lebaudy, de persze, milliók nem állottak rendelkezésére, hogy a könnyelműsége következményeit viselhesse. Az apa megházasitotta a fiut, hogy ez tán majd helyre hozza az eszét. De a fiu férjkorában is egyre tivornyázott és szórta a pénzt. Most is ugy háromnapos lakzit rendezett, azután bezárkozott szobájába és szivenlőtte magát. Hátrahagyott levelében azt irta, hogy már megunta a sok mulatságot . . .

— **A legkomolyabb tudomány.** Bizonyos számoknak fokozása, vagy egymás mellé való állitása néha olyan humoros, hogy a legmorózusabb embert is nevetésre ösztökéli. Ilyen statisztikai évkönyvből. A hivatalos forrás szerint Magyarországon 12,000 templom és 76,000 korcsma van; minden egyes templomra esik tehát 6 és egyharmad vendéglő. Nem puszta véletlen ez, ha meggondoljuk, hogy egy vasárnapra hat hétköznap következik és ezért természetesnek látszik, hogy némely ember hatszor megy a korcsmába, mig egyszer templomba. E 76,000 korcsmára 500 kefekötő jut; a nemes czéh mindegyikére tehát 152 korcsma; ilyen körülmények között igazolva van az ismeretes magyar közmondás, hogy: „iszik, mint a kefekötő.“ Alkalma van rá elég. Magyarországban évenkint 18 millió liter bor terem és termésünkből nagy mennyiséget exportálnak is. Ha minden borunk az országban maradna, ugy minden állampolgárra évenkint csak 1 liter jutna naponkint ¼ czentiliter körülbelül nehány csöpp; világos tehát, hogy a bor elkeresztelése is gazdasági szükség. Magyarországon van továbbá 110,000 katona és 90,000 cselédleány, e szerint a kékszinü posztó ugy aránylik a szoknyához, mint a 11 a 9-hez. A statisztika ezt a talányt nem fejti meg. Ehhez hasonló problemát foglal magában a számok egy másik sorozata, mely 3.520,000 nős férfiról s 3.580,000 férjes (tehát nem özvegy) nőről beszél. Hol vannak a 60,000 hölgy férjei?

— **Gyanus halál.** Bécsben holtan találták meg ágyában Wawritzka Mária varrónőt, aki Ferdinánd és Rudolf munkás testvéreivel lakott együtt közös háztartásban. Egyetértés volt közöttük mindig, amely azonban megbomlott, amikor Ferdinánd viszonyt kezdett egy munkásnővel. Az orvos gyanusnak találta az esetet, azért a testvéreket letartóztatták. A szomszédok állitják, hogy a halált megelőző este későn útések zaját és segitségért való kiáltást hallottak Wawritzkáék lakásából. Külső erőszaknak nyoma nincs a holttesten. A legények tagadják a gyilkosságot, de ellentmondásba keveredtek.

— **Darabokra vagdalt asszony.** A baranyamegyei Sámond község mellett, a Mogyorócska pusztán borzalmas kegyetlenséggel gyilkolta meg egy czigány a feleségét. Jónás Antal vályogvető czigány már többször fenyegette halállal az asszonyát, Babos Katit s most be is váltotta a fenyegetését, még pedig rémséges módon. Baltával támadt a szerencsétlen asszonyra és azt a szó legszörnyübb értelmében darabokra vagdalta. A rémtett után a gonosztevő megszökött és sokáig bujdosott, mig végre a csendőrök kézrekeritették és vasra verték.

— **Borravaló egy herczegnek.** A norfolki herczeggel különös eset történt a napokban. Megy az utczán sétálni és amint megy, lát egy éltesebb uriasszonyt aki a robogó bérkocsisoknak int és kiált valamit. De a kocsisok, ugy látszik nem vették észre, mert egyikük sem állt meg, a kiáltásokra. A norfolki herczeg odamegy az uriasszonyhoz s udvariasan megemelve a kalapját, szól:

— Asszonyom nem lehetek szolgálatára?

— Köszönöm, uram, ön nagyon kedves. Kérem, hozzon nekem egy bérkocsit.

A herczeg elsietett kocsiért. Az uriasszony pedig magára maradt s elgondolkozott. Igazán derék ember, szólt magában, valami szegény hivatalnok lehet. A külseje elég szerény. Öt percz mulva visszatért a herczeg egy bérkocsival. A kocsis kinyitja az ajtót, az uriasszony fölszállás előtt előhuzza pénztárczáját és kivesz belőle egy aranyat.

— Fogja, uram, szegény hivatalnoknak jól esik.

— De asszonyom! . . szabadkozott a herczeg.

Kérem, csak fogadja el!

Mit tehetett a herczeg, elfogadta a borravaólt s a kocsi elrobogott. Most a királyi sarj ott viseli a pénzdarabot óralánczán s nem adná egy világért. Ez a legelső pénz, melyet ő maga keresett.

— **Vadászat egy milliomos kisasszonyra.** Poyszl-Loifling urnak, a ki pár évvel ezelőtt Bécsben lakozott, a hangzatos nevén kivül nem volt egyebe a bárói koronájánál. Ebből a báró ur nem igen tudott megélni s ezért kapta magát és elvitorlázott Amerikába, hogy ott megalapitsa a szerencséjés. Azt hitte, hogy az ujvilág vasutkirályai és aranybánya-tulajdonosai között számosan akadnak, akik bájos leánykáik számára hajlandók lesznek néhány milliócskáért megvásárolni egy előkelő európai ősnemesi család sarjának a nevét. Ebben az irányban széleskörü intézkedéseket is tőn a báró ur, s eleinte, ugy látszott, hogy eredményesen. A posta alig győzte szállitani számára a milliomos kisasszonyok kecsegtető ajánlatait és arczképeit, csak az a bökkenő, hogy a milliomos kisasszonyokról utolag rendesen kisül hogy milliókat azután szándékoznak megszerezni. Az eredménytelen hozomanyvadászat után a báró ur végre is nagyon elszomroodott, és mint bécsi lapoknak jelentik New-Yorkból, a napokban eltünt szobájának ékes arczképgyüjteménye közül. A new-yorki rendőrség most már a hozományvadászra vadászik, de eredménytelenül. Azt hiszik, az európai ősnemes öngyilkos módon vetett véget árva életének.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. március 19-től 26-ig.

Egybekelés:

Szücs István Lakos Eszterrel. Németh István Pataki Franciskával. Szilágyi János Szabó Juliannával.

Születés:

Labádi Mária. Tarnóczi Sándor. Szépe Sándor. Heizler István. Regőczi János. Molnár Gábor. Pulya Katalin. Bérczi Jusztina. Malkócs Erzsébet. Vincze József.

Halálozás:

Mecs Balogh Mária 32 éves tüdőgümőkor. Lovas István 1 hónapos születési gyengeség. Mácsai Mária 10 hónapos veselob. Bölcskei Molnár Ferenczné 33 éves agyszélhüdés. Gyenes Terézia 48 éves tüdőlob. Tarnóczi János 54 éves veselob. Szénási József 5 hónapos tüdőlob. Szabó Imre 16 napos születési gyengeség. Nagy Zsófia 59 éves tüdőgümőkór. Váradi János 5 hónapos tüdőlob. Ovári Imre 46 éves tüdőgümőkór.

Nyilttór.*)

Henger rovátkolás.

Felhivjuk az érdekelt felek figyelmét azon körülményre, hogy gyári műhelyünkben uj henger rovátkoló gépeket (Riffel Maschinen) állitottunk fel, és elvállaljuk a hengerek rovátkolását, a legjutányosabb árak mellett, a legrövidebb idő alatt elkészitve.

Back Bernát fiai

17H52 szegedi gőzmalma és vizvezetéke.

(*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.)

A gazdászat körébe vágó **redkivül fontos találmány** a

Baromfi dög ellen

eddig minden esetben megfelelő jónak bizonyult s csakis á'talam készitett

„Veritas“

gyógyszer melyet lelkiismeretesen ajánlok szárnyas aprójószág közt pusztitó betegségek ellen.

Egy adag 50 állatra 70 kr. 100 drbra 1 frt 30 kr.

Használati utasitás mellékelve!

Ajánlom továbbá a feltünően népszerüvé vált és hatásában még a **külföldi hasonló gyógyszereket is fölülmuló**

„Korona“ szesz

készitményemet; mely nélkülözhetlen háziszer a **köszvény, csuz, szaggatás és csontfájdalmak megszüntetésére.**

1 üveg: 50 kr. 3—6

Megrendelhető utánvéttel, egyedül a **készitőnél: Remetey Dezső** gyógyszeré znél **Turkevén.** (Jász-Nagy-Kun-Szolnok m.)

Hirdetés.

Dónáth Istvánnak a fábiáni haszonbéres földjén 10 kúp kukoriczaszára eladó, továbbá ugyanazon haszonbéres földjéből 40 hold kukoricza alá pénz fizetés mellett, 60 hold pedig harmadából kiadó.

Értekezni lehet I. tized 275. sz. a. 8V9.

Gutori Földes Kelemen

Gyógyszertára Aradon.

Telefon szám 111.

Margit-Créme legjobb arcz créme, rövid idő alatt ifjitja és szépiti az arczot,

Margit-Créme egyedüli szer szeplő, májfoltok, pattanások, bőr atka (Mitesser) ellen.

Margit-Créme egyedüli szer bőrpattanások, arcz és kéz vörösödés, napbarnitás ellen.

Margit-Créme bámulatos hatása abban rejlik, hogy bőrre kenve, ez által rögtön fölvétetik és ez okozza azon csodás á' lakulást, hogy a szeplővel vagy majfoltokkal fedett arcz 3—4 nap alatt alabástrom fehérré lesz.

Margit-Créme teljesen ártalmatlan, miután nem zsiros, hanem igen finom, hamar felszivó hatással bir. Az arcz nem lesz olyan fényes, mint más crémetől, azért nappal használható.

Margit-Créme nagy tégely 1 frt, kicsi 50 krajczár.

Margit-hölgypor fehér, rózsa és créme 60 krajczár.

Margit-szappan 1 doboz 35 kr.

margit-fogpép 1 doboz 50 kr. 4V10

Csakis akkor valódi, ha minden doboz gutóri **Földes Kelemen** gyógyszerész Aradon felirattal és czimerrel van ellátva.

Hamisitásoktól óvakodjunk

Kapható: **Gömbös László** gyógyszerésznél Szentesen.

Szentes, 1897. Nyomatott a kiadótulajdonos „Szentesi Első Könyvnyomda Részvénytársaság“ gyorssajtóján.